

Gļimiezis i ierglis

Nazkod leidiejs gļimiezis,
bej augstā kolnā izrōpōš.
Iz lāji vārās jys ai nycynūšu skotu,
a seju rūtōja tam pošlapneigīs smīns:
«Vot leidza tikṭ maṇ navar it nivīns.
I tō pec mani vysy apskauž,
neist, nairādž i ļaunu vielej viņ.
A kas maṇ bādys — gūzātīs tá varu,
seiti paiedš vysu dīnu garu.
Tá saulī siļdātīs var teiri smuki,
iz kuru pusi viejenš pyuš,
tī pagrižu as snuki.»
«Tu moldīs gon!» tam ierglis saucá,
Garum laisdamīs, i augši gaisā traucá.
«Táv skauž tik tovi ciltš-brōli,
kam laimiejīs nav tikṭ tik tōli.
Jī pyuliejušīs ir na mozōk gon par tevi,
táv priškā rādžāt gribiejuši sevi;
niu skaudeibā i glaimūs augšā golvys ceļ;
jīm spōrnu nav, kas breivi gaisu škeļ.»

PŌRZAVIERSŠONA

Fabula par cōli, kas gribāja palikṭ par papagaili

Nazkod dzeivōja vīns cōlāns,
Sovejīm jys nabej brōlāns.
Nu sovejīm paceli bāga
Svešu māļu nasaprozdams lāga,
Par papagaili sevi cālā,
A sovejūs kai prozdams pālā,
Cōlā vōrds bej Murmurāns
Dzejnīks bej voi muzykants.

Gadājās ņaiz prōteigs cōlš,
Kura vōrds ir vōrda brōlš
Vīnam svātām veiskupām,
Lelā gūdā turātām.

Grōmotu jys sarakstāja,
Kur naprateigus pavuicāja:
Kai Dīvu gūdynōṭ i lyugṭ,
Kai par krītnu veiru kliuṭ.

Par šū gudrū grōmotu,
Cōlāns dāvā sprīdumu:
„Žāl, ka cōļu izlūksnī
Dūts daudz lobu padūmu,
Tai bŷtu cyta vierteiba
Ka papagaiļu volūdā.”
A kod cōlāns-pōrbeidziejs
I patš sevā nūlīdziejs

Pi papagailim klōtu leida
Tī klīdzā nyknumā: „Kū gneida,
Meklej treidamīs pi mŷsu klōt.

Leidzeigs m̄ysim nab̄ysi nikod”.

*

Itys st̄ostenš tik deļ t̄im,
Kam ir kauns nu sovej̄im.

«Latgolas Bolss» Nr.1078 1984.g.